

Vedlegg 10

Overordnet beskrivelse av støttemekanisme og konkurranse om statsstøtte

1. Generell informasjon

Stortinget har i vedtak 385 av 19. desember 2024 vedtatt at Energidepartementet kan inngå forpliktelser om støtte til flytende havvind i Vestavind F og Vestavind B innenfor en kostnadsramme på 35 mrd. kroner (2025-kroner).¹ Tildeling av prosjektområde og støtte til flytende havvind vil bli gitt gjennom en konkurranse i to steg. I første steg vil tre prosjektområder, på 500 MW hver, tildeles basert på kvalitative kriterier.

Aktørene som har blitt tildelt prosjektområde får mulighet til å delta i en konkurranse om statsstøtte, der ett prosjekt vil motta støtte. Retten til støtte gis til vinneren av auksjonen. Støttemodellen er godkjent av ESA.²

Dette dokumentet gir en overordnet beskrivelse av støttemodellen og hvilke forutsetninger modellen bygger på. Ved motstrid mellom vedlegg 9 Utkast til investeringsstøtteavtale og dette dokumentet, gjelder vedlegg 9 Utkast til investeringsstøtteavtale.

2. Investeringsstøtte som støttemodell

2.1 Overordnet om investeringsstøtte

Investeringsstøtte er valgt som støttemekanisme. Investeringsstøtteavtalen inngås mellom staten v/Energidepartementet og aktøren som vinner støttekonkurransen (støttemottaker).

Støttemottaker mottar økonomisk tilskudd til dekning av kostnader for etablering av energianlegget.

Støttemottaker bærer all markeds- og prissisiko knyttet til prosjektet, herunder risiko knyttet til endring i kostnadsnivå, kraftpriser og drift av energianlegget.

¹ Se Regjeringens forslag i Energidepartementets [Prop. 1 S \(2024–2025\)](#) og Stortingets vedtak i [Statsbudsjettet 2025](#) s. 96.

² ESAs vedtak 067/25/COL, datert 15. april 2025.

2.2 Støttebeløp

Støttebeløpet fastsettes gjennom konkurranse om statsstøtte. Støttekonkurransen gjennomføres som en auksjon, der vinneren vil være den som byr lavest for å realisere sitt prosjekt (i støtte/MW).

2.3 Støtteberettigede kostnader

Investeringsstøtten er begrenset til støttemottakers kostnader til etablering av energianlegget. Støtteberettigede investeringskostnader omfatter ikke kostnader til øvrige investeringer, vedlikehold og drift av energianlegget etter ferdigstilling.

2.4 Utbetaling

Investeringsstøtten utbetales i flere omganger, men hoveddelen betales først når energianlegget er ferdigstilt. Samtlige utbetalinger forutsetter at støttemottaker oppfyller nærmere fastsatte vilkår og dokumentasjonskrav. Støttemottaker kan kreve utbetalt inntil 10 pst. av støttebeløpet når støttemottaker har truffet investeringsbeslutning. Støttemottaker kan videre kreve utbetalt inntil 20 pst. av støttebeløpet når minst én vindturbin er installert og har levert elektrisk kraft til land. Resten av investeringsstøtten utbetales når støttemottaker har ferdigstilt energianlegget. Utbetalingen ved investeringsbeslutning og etter første leveranse av kraft til land er betinget av at støttemottaker har dokumentert pådratte kostnader tilsvarende støtten, mens utbetalingen ved ferdigstilling er betinget av at Energidepartementet har mottatt prosjektrekskap over støttemottakers støtteberettigede kostnader.

Prosjektet anses ferdigstilt når det vesentligste av prosjektets totale kapasitet er satt i drift, og departementet har mottatt en bekreftelse fra en uavhengig tredjepart på at produksjonsanlegg og nettanlegg er satt i drift, og at anlegget har levert kraft i tilknytningspunktet på land.

2.5 Drift og kraftproduksjon

Etter ferdigstilling skal støttemottaker drive energianlegget i samsvar med støtteavtalen, konsesjoner og gjeldende regelverk.

All kraft som produseres fra produksjonsanlegget leveres i tilknytningspunktet på land, med unntak av kraft til drift av energianlegget og nettap. Alternativ levering av kraften vil kreve forhåndssamtykke fra staten.

2.6 Forpliktelser og risikofordeling

Støtteavtalen innebærer en plikt til å realisere prosjektet, med sanksjonerte tidsfrister og krav om garantistilling.

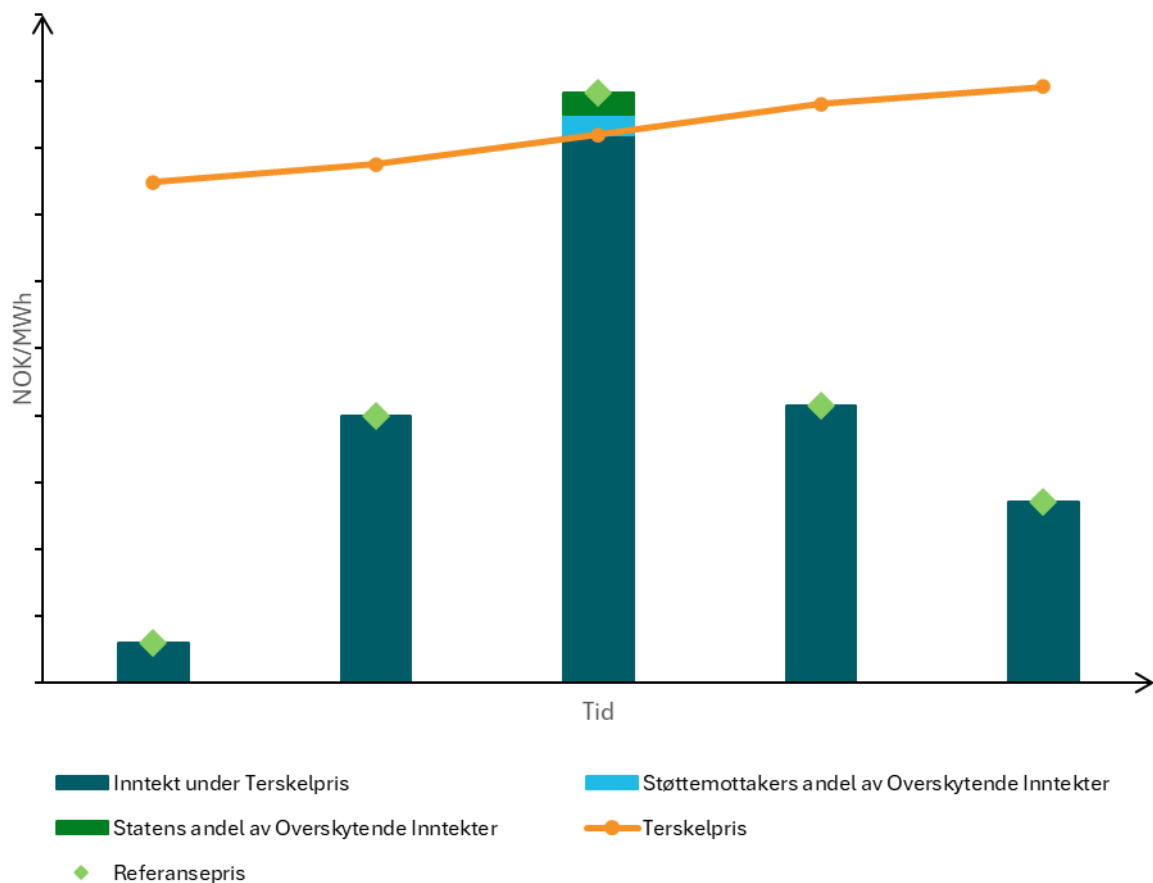
Støttemodellen gir kun risikoavlastning i form av dekning av en del av investeringskostnadene. Støttemottaker skal prosjektere, bygge og drive prosjektet for egen regning og risiko. Støttemottaker skal selv stå for salg av produsert kraft for egen regning og risiko.

Avtalen legger ingen føringer for departementets adgang til å tildele eller ikke tildele konsesjon til støttemottaker.

2.7 Mekanisme for inntektsdeling ved høye kraftpriser

For å forhindre at støttemottaker mottar overkompensasjon, inneholder avtalen en mekanisme for inntektsdeling mellom støttemottaker og staten ved høye kraftpriser. Mekanismen vil ha en varighet på 15 år.

Det vil fastsettes en årlig terskelpris, basert på NVEs høyprisanslag pluss 25 pst. Priser over terskelprisen anses som ekstraordinært høye. Basert på all kraft fra produksjonsanlegget som selges til spotpris, vil det beregnes en årlig, gjennomsnittlig og produksjonsvektet referansepris. Dersom referanseprisen er høyere enn terskelprisen vil 50 pst. av inntektene over terskelpris tilfalle staten. Kraft som selges under langsiktige kraftsalgsavtaler (PPAer) og som er eksponert for en fastpris, vil bli holdt utenfor inntektsdelingsmodellen.

Figur 1 Illustrasjon av mekanisme for inntektsdeling ved høye kraftpriser

2.8 Inflasjonsjustering

Støttebeløpet vil inflasjonsjusteres basert på endringer i konsumprisindeksen. 10 pst. av beløpet vil inflasjonsjusteres frem til støttemottaker har fattet investeringsbeslutning, 20 pst. inflasjonsjusteres frem til støttemottaker har levert første kraft til land, mens resterende andel av støttebeløpet vil inflasjonsjusteres frem til energianlegget ferdigstilles og settes i drift.

Terskelprisen i mekanismen for inntektsdeling ved høye kraftpriser vil inflasjonsjusteres årlig.